4

pag. 726.

ja sui ka ja minne päivä mennä tedä olli pöitsu. jis pei
ka weinas ütte punuse mõtsa, millest tee läbi läks, ja ka nägi
ees pool sui üttle punast tule peistet, nink sui temä pinnä
mano pai ja nagi temä et pe üts puus vallone linnu pulg
olli, ja ka nagas peda pulge kendale wõtma. aga temä kolme
eulel tedä minne üttes ärä wõtta peda pulge mitte pest pellega
nookat ja pulge kättse nägemä, aga temä es sulle kolepp seelde
wai wõt pule ärä ja läks edesi, nink sui temä mõtlepp
wõlla pei, jis pei temä ütte tiima. ja wei ja eulel pule kuningale
kingidusse, kuninga ees peda eulel pulge nägi pei nii noompas et temä
pelle pule tagasi kulas mennä ongiaga sinder. ja keda kuningas
pettis, aga enneki kaegu, ka enne ka nägupaste nõiwastigu neis
henele naitses sui pei pulg ees. aga sui ei tan jis pesat pääs
aga kukemprus tettus, ja pei ka mineckas ninne es kiija sui pesat
jis läks ka oma kolepe mano ja ütlel pelle et nepp pesat nägupaine
kulkase nõiwastega kuduse. jis üttel tõlle kolene kas ma pelle
es ütle et pelle pule pesäpt pesat pe pulge kättä nägemä. ent ma
tiijan sul veel ütte kä näu. ja pisi üts tubli kaua kapemä.
ninne pääl saawen oon üts kuningas, pelle tüttar kaeb aga nepp päiwa
ütte aida jalutawa. jis minne pinna natsula minnega ja kwana temä
wõõ olt kangete sinni, ninne jis kukkus, ja pedamaid iide temä
kolepale pulga ja nagas pöitsma ninne pei kolene tuesse pelgade pelle
kuninga sattipp, ja pisi akwa pinnä. ja peapäbe olli ka pei
neis pääl roud oias pebatamas. ninne pe nwannees kuts sui
ligi ja ütlel, aga kuss neis kulge tiija pool ma tõhen teelge
pool jaamm sõnelda. — ja sui neid ligimale aste pipp temä
anna kangen temale wõõ ole, ja kõnnimas üle ära walla
wõt kolepe sõhsi pääle ja pöitsma, kas kull pei. — aga
pedamaid olli ka wanga kaskas ajaga ligi. ja sui temä
peda kuulel jis wiiges temä anna wõtti tuksi. mako ja pilwäpilk
pei kulel jõgi otte ja kaskas ajaja es wai neid kätte pesada
ja nüüd kulli temä kagesi ja olli ka kulel neis üttes.
jis üttel kuningas nüüd laulodage kokku ja pesat kelpp üts
imelik pesa. aga pe kulel neis üttes ma enne ei laulnda
sui saima kaega ma aga pesalt ma kulel kannel ärä

pag. 727.

jis läks temä pälle oma kolepe mano nõuwes küsima. ja ka
küsel tedä jällegi pule wõtmise peräpt. aga peräpp ütlel läime
pinnä jis naene mes pesap, ja sui nägi pesama pe sandle käelt
ärä tükwa. pepp pe kannel oma neil käigi kagunõiges tanes
ja pima minne pinnä, ja ka jutlus üttlepp ja kaepp. nii sawe-
wa sui sandle olt pesama jis sanga läbi anne mulle palgä ja pesama
pia pöitsma. pepp ma teha ja olen ala walmis minnä. — ninne
sui jis kolene oma stepp olli ääs. appame jis alges pöit
ja sui nemä pinnä pöitse ja sawas ka kolepe palgäpp maha. ja
läks kolepe wallale. aga epi läks sunginäen tagasi käpe. ja pääl
kuenti temä waasti ärä nõus ütlelt. kas pe kutse neenes nõui
nees ka pinnam, ja ka ütles pinn alus kull. aga pe nüüd pägi
jaht pääle ärä ei pepp sui ütle enne ärä ees neis kutse
olde pandma, ja ka lubas ka ära peleda, ja nii nühis temä
ikka tagapumpi ewani kagunesta kambri jaa kes kannel olli,
ja sui ka sandle olli pesama jis pilwäpilk esteapp wällä
kolepe palgä ja kihutama. aga nüüd nätti temä wangapp
jälki ja nagas kaskas ajama. ninne jäägu pead; kis wiies
temä jutlesi natti nuaga maha ja pei tuline pägi otte kapp
kaskas ajaja läki ei ka üki es pa. ja sui ka pe kandlede
kõdo pei, jis end temä tedä pelle kulel neis kätte. ees
temagaga kunstlikult mängima nagas ninne mille mängmise pääle
käigesepustpid andkaewaliipi elajid kokko jooxp ja tandma
kaskap, aga nüüd ei wael es ikka pe neis laulatuse
wai ütlel. jääl mene penä ära ei ees kas ma laulatus nõiwa
anma ka neet ärä jis pesap laulatamine. — ja nüüd läks
temä jälki kolepe mano nõuwes küsima, pe ütles et neid
rasseid asja es ole ütlesi olnu sui pinna peda kulel pulge es
ole wõtma, aga nüüd ei pe muido sui neid pinna paame
jis teen ma kenda ütles kulel kannelipes kitses ja mängis
ümbre kenikse, ja sui käis kohapp ja kenikapp wällas kolepe
minnes ninne wõtma, jis minne pe pandi kambel kenikske, ja
ka neet nõiwat ärä, ja jooxp kawwedele, kull ma ka jis pe
mano lõõn, ja sui appus olli lõpnu jis alges ka pinna
neis wee ala mene põhja pool kas kenikse ütlelt olewat